

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/12/2015
Identifikačné číslo spisu: 2013200126
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2013200126.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SLOVAKIA PLAY spol. s r.o., so sídlom Hviezdoslavova 315, Senica, IČO: 18 048 595, právne zastúpeného JUDr. Agátou Džačovskou, advokátkou so sídlom Hviezdoslavova 315, Senica, proti žalovanému: Daňový úrad Trnava, so sídlom Hlboká 8/1, 917 65 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9200501/229803/2013/Vál zo dňa 18. januára 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/23/2013 - 88 zo dňa 28. novembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/23/2013 - 88 zo dňa 28. novembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením č. k. 14S/23/2013 - 88 zo dňa 28.11.2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 9200501/229803/2013/Vál zo dňa 18.01.2013, ktorým podľa § 92 ods. 1 a § 108 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalovaný nariadil daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu žalobcu vedeného v banke na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 28 200 €. Konštatoval, že výkaz nedoplatkov nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., ktoré by zakladalo práva a povinnosti žalobcu ako právnickej osoby, čím je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, nakoľko konanie bolo zastavené v dôsledku procesného zavinenia žalobcu, ktorý podal žalobu proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, pričom žalovanému žiadne trovy nevznikli (§ 146 ods. 2 prvá veta v spojení § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že sa nemôžeme sa stotožniť s konštatovaním, že ide o rozhodnutie, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Konaním súdu by takto navrhovateľ bol ukrátený na svojich právach, pretože by sa ich nemohol domáhať.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou odvolacieho súdu bolo rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/23/2013 - 88 zo dňa 28.11.2014, ktorým zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia výkazu nedoplatkov Daňového úradu Trnava č. 9200501/229803/2013/Vál zo dňa 18.01.2013, ktorým podľa § 92 ods. 1 a § 108 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalovaný nariadil daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu žalobcu vedeného v banke na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 28 200 €.

V súvislosti so skúmaním dôvodnosti rozhodnutia o zastavení konania je nevyhnutné, aby bolo dostatočne odôvodnené, lebo inak by nebolo možné urobiť záver, z akých dôvodov k zastaveniu konania došlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho uznesenia obmedzil len na citáciu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a ustanovení zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, stručný popis skutkového stavu, pričom záverom len formálne vyslovil, že exekučný príkaz nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., ktoré by zakladalo práva a povinnosti žalobcu ako právnickej osoby, čím je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Teda svoj záver o zastavení konania riadne neodôvodnil.

Odvolací súd po dôkladnom oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia dospel k záveru, že spôsob odôvodnenia tohto uznesenia nie je ústavne a zákonne konformný. Krajský súd totiž v odôvodnení opomenul uviesť dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že výkaz nedoplatkov je rozhodnutím vylúčeným zo súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia zrozumiteľným a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Z tohto titulu aj s ohľadom na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu je arbitrárne.

Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. dôvod na zrušenie rozhodnutia, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takou vadou, nemôže byť považované za správne.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V novom konaní sa krajský súd bude vecou opätovne zaoberať, svoje rozhodnutie riadne odôvodní a rozhodne znova aj o trovách pôvodného a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.